

μου ὅπως ἀπολαύσω χρηματικὴν περιουσίαν διὰ νὰ ὑπανδρεύσω τὰ κορίτσια μου καὶ νὰ σπουδάξω τὰ τέκνα μου καὶ νὰ περισώσω ὀλίγον τι ποσὸν διὰ τὰ γιρατῖα μου· μάλιστα ἐτιμαζόμενον διὰ τὴν πατριδα ὅπως ἰδοποιήσα καὶ τὴν οἰκογένειαν μου ἐν τούτοις δὲν ἦτον τῆς τύχης μαιτ' ἦτον ὄλα, τοῦτο μόνον ἐκατάλαβα ὅτι εἰς ἐτούτον τὸν πρόσθερον κόσμον ὑπάρχει ὁ παράδεισος καὶ ἡ κόλασις· ὡς πρὸς τὸν ἑαυτὸν μου μὲ φαίνεται ὅτι ἐγεννήθηκα σήμερον καὶ ὑπάρχω ὡς δόρον εἰς τὸν κόσμον δὲν ἐλυπήθηκα τὸν ἑαυτὸν ὅσο τὴν οἰκογένειαν μου ἢ ἄνθρωπος τὸ τί θὰ πάθῃ ποτέ· δὲν τὸ γνωρίζει. Ἴδου τὰ πάθια μου καὶ ἡ καταστροφὴ μου ἃς ἀφήσωμεν τὴν πρότην σφαγὴν ὅπου ἐγλύτωσα μὲ δέκα λῆρες ρηγάλο τὴν δευτέραν ὅμως σφαγὴν εἰς τὰς 11 Ἰουλίου ἡμέρα τρίτη ὅπου ἤρχισεν ὁ μπαμπαρτισμὸς ἀπὸ τὰς ἑννέα πρὸ μεσημβρίας ἕως εἰς τὰς δύο μετὰ μεσημβρίας τὴν ἐπαύριον ἡμέρα τέταρτη κλησμένοι μέσα καὶ νὰ ὑποφέρο ὁ δυστυχὴς τὰ ἐξ ἀμάξης καὶ νὰ σκέπτομαι τί νὰ κάμω ἦχα ὄπλον καὶ σφῆρες ὅπως προφυλακτῶ ἀλλὰ ἔνεκα τοῦ ἐνθυμήθηκα τὰ τέκνα μου ἐσκέπηκα τὸ καλῆτερον ὅπως γλητόσω διὰ τοῦ καλοῦ τρόπου ἀφοῦ βλέπω ὅτι ἡ πόρτα κυνδινέθῃ νὰ σπάσῃ καὶ ἐπομένως οἱ κακοῦργοι ἤχανσταθερὰν ἀπόφασιν, νὰ μὲ φονεύσουν, διότι τοὺς ἔβλεπα ἀπὸ τὸ παραθύρι τὰ σχέδιά των, τοὺς τρόπους καὶ τοὺς σκοπούς των, ἐπιτέλους ἔκαμα τὸν σταυρὸν μου εἰς τὸν Θεόν, ὅπως λυπηθῆ τὰ τέκνα μου καὶ νὰ κάμῃ ἔλεος καὶ εἰς ἐμένα· ἀνίγο τὸ παράθυρον σχεδὸν πέντε μέτρα ὕψος ἀπὸ τὴν γῆς καὶ τοῦ παρακαλῶ διὰ τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ νὰ μὲ ἀφήσουν καὶ ὅ,τι θέλουν νὰ τοὺς δόσω, ἀλλὰ οἱ κακοῦργοι καὶ ἡ φανατικὴ τῆς γῆς ἀμέσως ἄμα μὲ οἶδαν ὅτι ἀνοιξα τὸ παράθυρον ὡς καλοὶ γυτόνι δὲν ἠθέλησαν μὲ κανένα τρόπον νὰ ἀκούσουν οὔτε μίαν λέξιν ἀπὸ τοῦ· λόγους μου, καὶ οὔτε ἤθελαν νὰ μὲ βλέπουν παρὰ ἀμέσως σορὸς πέτρες νὰ ρίχτουν εἰς τὸ παράθυρον καὶ μὲ ἐκαταμάτουν τὸ κεφάλι μου· πλήθος γυναικῶν ἔβλεπαν τὴν τραγικὴν σκηνὴν ὅπου ἐζήτουν νὰ μὲ φονεύσουν· δὲν ἐπερίμενον οὔτε στιγμή καὶ διήρξισεν ὁ ἀγῶνας σχεδὸν μισὴ ὄρα ἀφοῦ πλέον ἐφθασιν αἱ τελευταῖαι στιγμή δὲν εἶχα πλέον δυνάμεις καὶ ἐλπίδες νὰ τοὺς ἀυτῶν· τοῦτο μόνον τοὺς ἦπα τί θέλεται νὰ σὰς δόσω αὐτοὶ δὲ ἔλεγον (ἂν γγίνεάτ') δηλαδὴ λῆρες καὶ ἐπομένως νὰ μὲ ἀφήσουν· πολὺ καλὰ τοὺς λέγω ἀμέσως χωρὶς νὰ χάσω καιρὸν ἦχα τὴν χρηματοσακούλα εἰς τὸν λεμὸν μου μάλαμα ἀσίμη καὶ διάφορα ψυλὰ ἀνακατομένα καὶ ἀμέτρητα καὶ ἐσχημάτιζαν γρόπο μεγάλο ὅστε τοὺς ρίχνω τὴν σακούλα ἀπὸ τὸ παραθύρι καὶ ἐσκοτόθησαν ποῖος νὰ τὴν ἀρπάξῃ καὶ εἰς τὴν μερασιά δὲν μόνιαζαν τὸ μερτικὸ ὀλίγο λέγουν· νὰ τὸν σκοτόσωμεν διώτι δὲν μὰς τὰ ἔδωσεν ὄλα· ἐγὼ ὀδυστυχῆς ἀλλὰ δὲν ἦχα ἔπειτα ἀφοῦ ἀκούγω ὅτι ἐτιμαζονται νὰ μεθανατόσουν πέφτο ἀπὸ τὸ παραθύρι καὶ ἕνας ἐξ αὐτῶν μὲ ἐκτῆπῃσεν εἰς τὴν κεφαλὴν καὶ μὲ μεγάλον ἀγῶνα ἐμβῆκα πλησίον εἰς ἕνα σπῆτι· ἀλλὰ δὲν ἦτον κανένας μέσα ἐμβῆκα καὶ εἰς ἕνα ἄλλο δὲν μὲ ἐδέχθησαν· καὶ εἰς ἕνα τρίτον τὸ ὅμοιον· εἰς τὸν δρόμον μὲ ἐκτυποῦσαν ἕνας χαμάλις μὲ ἕνα στρατιότην μὲ ἀνοιξαν τὰ ρόχα μου νὰ ἰδοῦν ἐὰν ἔχω σημεῖον σταυροῦ διὰ νὰ μὲ φονεύσουν· ἐν τούτοις διὰ τὸν κόπον τοὺς μὲ ἐπῆραν τὸ ὄρολόγιον ἔπειτα ἐπῆγενα εἰς τὸ καρακόλι, ὅπως γλυτόσω καὶ νομίζοντας νὰ μὲ προστατεύσουν ἔπειτα εὔρηκα πηγᾶδι καὶ ἐμβῆκα μέσα ἕως μίαν ὄραν σχεδὸν δὲν ἤμπόρεσα νὰ βαστάξω ἔπειτα εὐγῆκα καὶ διεθυνηθόμενον εἰς τὸ καρακόλι εἰς τὸν δρόμον ἀκούγω φωνὴν γυναικὸς καὶ λέγει μακρυγιά ἀπὸ τὸ καρακόλι· ἐγὼ ὅμως ἐπλησίασα καὶ ἦδα ἑννέα εὐρωπαῖους μέσα καὶ ἐκλε-

λαν τότε ἐγὼ φοβισμένος καὶ λυπημένος διεθυνηθόμενον εἰς τὴν θάλασσαν εἰς τὸν δρόμον· ἦδα ἀρκετοὺς σκοτομένους ἀφοῦ ἐφθασαν δύο καϊζίδες μὲ ἐζήτουσαν χρήματα διὰ νὰ μὲ ρίξουν εἰς τὸ πλοῖον ἀλλὰ ἐγὼ δὲν ἦχα παρὰ μόνον μία φανέλα καὶ τὸ δαχτυλίδι μου τοὺς λέγω πάρετε τὴν φανέλα καὶ τὸ δαχτυλίδι μου καμεται ὅπως ἀγαπάται· αὐτοὶ ἀντὶ νὰ μὲ ρίξουν εἰς τὸ πλοῖον μὲ ἐρίξαν εἰς τὸ μῶλον τοῦ λιμένος· τότε ἐγὼ δὲν ἤξευρα τί νὰ κάμω παρὰ ἐζήτησα βοήθειαν ἀπὸ τὸν Θεόν· ἦρα μία βάρκα γεμάτη νερὰ ἐμβῆκα μέσα καὶ ἐπροσπαθοῦσα ὅπως γλυτόσω· ἐπῆγα εἰς τὸ πλοῖον δὲν ἦρα κανένα μέσα ἔριμα· ἔπειτα ἀγωνίζομενον διὰ νὰ φθάσω εἰς ἕνα ἐλληνικὸν πλοῖον τοῦ Καλαμιδα ἀλλὰ μάταιος ὁ κόπος βλέπω τὴν ἰδίαν στιγμὴν βαποράκι μικρὸν νομίζοντας ὅτι νὰ ἦναι τούρκικον ἐφοβήθηκα αὐτὸ δὲ ἦτον ἀγγλικὸν ἐγὼ δὲ μὲ τὰ σημεῖα αὐτοὶ δὲ μὲ τὰ κανοκιάλια ἐρίξαν τὴν βάρκα μὲ ὀκτὸ ναῦτας καὶ ἦλθαν καὶ μὲ ἐπῆραν καὶ μὲ ἐπῆγαν εἰς τὴν ναβαρχίδα ὅπου ἔμεινα μίαν βραδιά καὶ μὲ ἐπεριποιήθησαν μὲ ἔδισαν καὶ φουρέματα τὴν ἐπαύριον μὲ ἐπῆγαν εἰς τὴν ἐλληνικὴν φρεγάτα Ἑλλάς ὅπου μὲ εἶδον διάφοροι φίλοι ὁμοίως ὁ κ. πρόξενος Ραχγαβῆς καὶ ὑποφέρνω μέχρι σήμερον καὶ θὰ ὑποφέρνω μέχρι τελευταίας ἀναπνοῆς καὶ διὰ τοῦτο παρακαλῶ τὴν τιμιότησας ὅπως ἐξετάσεται καλῶς τὴν διαγωγὴν μου ἐνόπιον πατριωτῶν φίλων ἐμπόρων καὶ γιτόνων καὶ ἀξιόπιστων μαρτύρων ὅπως ἱκανοποιηθῶ καὶ ἐπομένως μετὰ Θεοῦ νὰ ἀπολαύσω τὴν πατριδα μου ὅπως ἰδῶ τὴν οἰκογένειάν μου καὶ ἔπειτα εὐχαρίστως νὰ ἀποθάνω τὴν ἰδίαν στιγμήν.

Καὶ νὰ μὲ συγχωρηθῆ διότι δὲν ἔχω παιδίαν διὰ νὰ ἐκθέσω τὰ δίκαιά μου βάσανα τακτικότερα καὶ ἐλπίζω εἰς τὸν ὕψιστον Θεόν νὰ σὰς φοτίσῃ νὰ μὲ ἐξετάσεται ἐντὸς τοῦ δικαίου προσοπικῶς διὰ τοῦ προφορικῶν λόγου καὶ θέλεται βεβαιωθῆται θετικότερον περὶ τῶν ἀνθρώπων ἦτιν γραπτὸν διὰ νὰ πάθω ἀκολούθως ἔβαλα καὶ ἐπίτροπον τὸν δικηγόρον Ἰωάννην Χαριτάτον ὅπως παραστήσῃ τὰ βάσανά μου, διότι ἦτον ἀπὸ ἐξ ἀρχῆς ἐδῶ καὶ γνωρίζει τὰ καθέκαστα.

Ὁ ταπεινὸς δούλος σας
Γεώργιος Στεφανίδης

ΚΑΡΑΜΕΛΕΣ

Καράμελα τῆς ἐποχῆς :

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν ἐκρήξεων τῆς Αἴτνας, μεταξύ συντηρητικῶν καὶ ἐνὸς ριζοσπάστου.

Ὁ πρῶτος :

— Μωρὲ ! ὡς καὶ ἡ Αἴτνα ἀναρχικὴ ! Καὶ αὐτὴ 'ς τὴ δυναμίτιδα !

Ὁ δεῦτερος :

— Τί νὰ σοῦ κάμῃ ; Ζητεῖ ἄρτον καὶ ἐργασίαν !

ΑΝΘΥΛΛΙΑ

Προτοῦ νὰ καλοκαθίσῃς, δοκίμασε πρῶτον τὸ κάθισμα.

Ἡ μεγαλειτέρα πολυμάθεια δὲν εἶναι ἐπὶ τέλους ἢ ἡ ἀ-